

Sygn. akt IV Cz 253/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu IV Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Glin

Sędziowie: SO Irena Koś

SO Grzegorz Wójtowicz /spr/

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 roku w Radomiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. B. (1), W. B., P. B. i R. B.

przeciwko D. B. (2)

o alimenty

na skutek zażalenia D. B. (2)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Radomiu

z dnia 8 kwietnia 2014 roku, sygn. akt III RC 791/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 8 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Radomiu odrzucił zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 24 grudnia 2013 roku w przedmiocie rozpoznania wniosku powodów o udzielenia zabezpieczenia.

Podstawą do wydania zaskarżonego postanowienia były następujące ustalenia:

Postanowieniem z 24 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Radomiu udzielił zabezpieczenia powództwa w ten sposób, iż na czas trwania postępowania zobowiązał D. B. (2) do łożenia na rzecz jego dzieci: D. kwot po 500 złotych miesięcznie, na rzecz P. kwot po 400 złotych miesięcznie i W. kwot po 350 złotych miesięcznie. Odpis postanowienia pozwany odebrał w dniu 12 marca 2014 roku. Termin do wniesienia zażalenia upłynął w dniu 19 marca 2014 roku. W dniu 26 marca 2014 r. -data nadania na pocztę- pełnomocnik pozwanego wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia wraz z odpisem zażalenia i uiszczoną opłatą podając, iż pozwany odebrał powyższe postanowienie w dniu 12 marca 2014 roku, zaś do kancelarii zgłosił się w dniu 18 marca 2014 roku i wtedy też udzielił pełnomocnictwa do prowadzenia niniejszej sprawy. Następnie podniesiono, iż termin do wniesienia zażalenia upłynął w dniu 19 marca 2014 roku, w tym jednak dniu pełnomocnik zachorował i nie był w stanie sporządzić zażalenia na wskazane postanowienie.

Sąd powołując przepisy artykułów 168 § 1 i 169 § 1 i 2 k.p.c. ocenił, że wniosek pełnomocnika pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. Podkreślił, że przywrócenie terminu ma charakter nadzwyczajny, musi być, więc szczególnie uzasadnione. Zaświadczenie przedstawione przez pełnomocnika pozwanego wskazywało, iż w dniu 19 marca 2014

roku nie może się stawić we wskazanym dniu na wezwanie do Sądu Rejonowego w Radomiu, zaś przewidywalny termin zdolności do stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie to 20 marca 2014 roku. Do złożenia zażalenia nie jest wymagane osobiste stawiennictwo pełnomocnika pozwanego w siedzibie Sądu, bowiem zażalenie mogło być nadane za pośrednictwem poczty lub też za pośrednictwem pracownika kancelarii i mogło zostać złożone w siedzibie Sądu. Dlatego mając te okoliczności na uwadze Sąd uznał, iż niedotrzymanie terminu do wniesienia zażalenia przez pełnomocnika pozwanego nastąpiło z jej winy. Według Sądu pełnomocnik miała możliwość złożenia zażalenia bez przymusu stawiennictwa w Sądzie, dlatego też wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu. Natomiast konsekwencją oddalenia wniosku zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. było odrzucenie przez Sąd pierwszej instancji zażalenia wniesionego po upływie przepisanej terminu.

Zażalenie na pkt II postanowienia złożył pozwany:

zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

- przepisów postępowania tj. art.168 § 1 k.p.c. poprzez nie zasadne oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych, które skutkowało odrzuceniem zażalenia na postanowienie jak wniesionego po upływie przepisanej terminu.

Podnosząc powyższy zarzut wnosił o:

- uchylenie postanowienia o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 8 kwietnia 2014 r. w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomiu.

Nadto na podstawie art. 380 w zw. z art. 397 § 1 k.p.c. wnosił o:

- rozpoznanie postanowienia z dnia 8 kwietnia 2014 r. w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Radomiu o udzieleniu zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych i o jego zamianę poprzez przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 24 grudnia 2013 r. o udzieleniu zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył i ustalił, co następuje:

Zażalenie jest zasadne i należało je uwzględnić:

Odpowiednio do art. 168 § 1 k.p.c., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Z kolei w myśl art. 169 § 2 k.p.c. w piśmie zawierającym wniosek o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności wniosku ten uzasadniające. Z przepisów tych wynika, że uprawdopodobnienie przez stronę okoliczności mających uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu może stanowić podstawę do jego uwzględnienia dopiero wówczas, gdy dokonana przez sąd ocena tych okoliczności wskazuje, że strona nie dokonała czynności w terminie bez swojej winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c.

Nie można odmówić racji skarżącemu o niedostatecznym dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego przez Sąd Rejonowy w kontekście zasadności oceny wniosku o przywrócenie terminu pozwanemu do dokonania czynności procesowej wniesienia zażalenia.

Bezspornym jest, że pozwany odpis postanowienia, które chce zaskarżyć otrzymał w dniu 12 marca 2014 r. W tym dniu otworzył się dla niego termin do wniesienia zażalenia na to postanowienie. Prawdłowo przyjął Sąd Rejonowy, że termin ten upłynął 19 marca br. Jednak w ostatnim dniu terminu wystąpiła obiektywna okoliczność uniemożliwiająca jego dotrzymanie. Okolicznością tą było wystąpienie choroby pełnomocnika pozwanego. Fakt ten został udokumentowany złożonym wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu odpisem zaświadczenia lekarskiego. Jego ocena przez Sąd Rejonowy w zakresie możliwości podjęcia przez pełnomocnika czynności procesowych w tym dniu jest błędna. Jak stwierdził to Sąd Najwyższy w tezie 2 postanowienia z 12 maja 2006 r. w sprawie V CZ 26/09 opublikowanego w LEX 200921 „jeżeli przyczyną uchybienia była choroba pełnomocnika uniemożliwiająca w ocenie

lekarza wykonywanie obowiązków zawodowych to dokonanie przez Sąd orzekający oceny odmiennej wymagałoby istnienia dowodu pochodzącego od osoby posiadającej wiedzę specjalną albo wykazania fałszu dokumentu - co do treści lub formy, wraz z konsekwencjami wykrycia czynu karalnego". Sąd Okręgowy podziela powyższe stanowisko. Choroba pełnomocnika pozwanego była wydarzeniem nadzwyczajnym. Z zaświadczenia wystawionego przez lekarza o specjalności otolaryngologicznej wprost wynika brak możliwości stawiennictwa przed sądem pełnomocnika pozwanego/k.59/. Ustawodawca w przepisie art. 169 § 2 k.p.c. wymaga uprawdopodobnienia tego rodzaju okoliczności, które usprawiedliwiają przekroczenie terminu do dokonania czynności procesowej. Wykazanie braku winy dotyczy tak strony jak i jego pełnomocnika, co jest warunkiem możliwości przywrócenia uchybionego terminu. W ocenie Sądu Okręgowego zaświadczenie lekarskie podlega ocenie Sądu jednak dokonywane tylko na jego podstawie oceny o zdolności do podejmowania określonych czynności (sporządzenia wniosku procesowego) jak i możliwości jego fizycznego złożenia w sądzie lub nadania w terminie za pośrednictwem operatora pocztowego z wykorzystaniem pracownika kancelarii pełnomocnika wymagałoby istnienia kontr dowodu lub dowodów w postaci np. innego zaświadczenia lekarskiego, co do treści i formy odmiennie określającego stan zdrowia pełnomocnika pozwanego, dowodu przebywania w tym dniu pełnomocnika w kancelarii i możliwości korzystania z pomocy pracowników. Sąd, bowiem ocenia przedstawione mu dowody stosując reguły wynikające z art. 233 § 1 k.p.c. Za dowolną uznać należy ocenę zaprezentowaną przez Sąd Rejonowy, że brak możliwości stawiennictwa w dniu 19 marca 2014 r. w Sądzie Rejonowym w Radomiu w sprawie niniejszej nie uniemożliwił przygotowanie i wysłanie a więc dokonanie czynności procesowej w postaci złożenia zażalenia przez pozwanego (jego pełnomocnika). Pojęcie „dokonania w terminie czynności procesowej”, którą posługuje się ustawodawca w art. 168 § 1 k.p.c. obejmuje zarówno sporządzenie, opracowanie czynności procesowej od strony merytorycznej jak i związaną z nią techniczną czynność złożenia jej w sądzie bezpośrednio lub poprzez nadanie przesyłki za pośrednictwem operatora pocztowego zawierającej przygotowane pismo.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

/SSO G. W./ /SSO A. G./ /SSO I. K./